

For den familie, som har en stor økonomi, som har råderum, betyder de 25 kr. ikke noget som helst. Men for familien med den lille økonomi vil det, at elregningen stiger, være noget, der kan mærkes. Det er typisk børnefamilier, som netop har brug for, at der altid er varmt, der har et større vandforbrug, større elforbrug osv. Det er altså de familier, som, på grund af at de har børn, har et større forbrug end den enlige millionær, der skal betale disse 25 kr. om året. Og for en sådan familie er det netop ikke bare 25 kr. ekstra om året; beløbet kan gå hen og blive meget større.

Hvor skal de så finde de penge? Regeringen er jo ikke behjælpelig med at give skattelettelser i den anden ende, og derfor er Fremskridtspartiets synspunkt, at hvis man skulle lave dette her set up, skulle det altså være sådan, at der for den ekstra belastning gives kompensation, nej, overkompensation i form af, at borgerne bliver lettere skattemæssigt.

Det her kommer til at repræsentere en ekstraskat. Socialdemokratiets ordfører har selvfølgelig ret i, at pengene føres tilbage, men det er jo ikke sikkert, at pengene føres tilbage til den familie med de tre eller fire børn, som bliver belastet. Pengene kan lige så godt blive ført tilbage til en virksomhed eller en stor villa, som får tilskud til at få omstillet oliefyr til elvarme eller fra elvarme til oliefyr, eller hvad vej det nu efterhånden går.

Så er der selve det principielle i, at man ned-sætter sådan en fond og skal have en flok såkaldte eksperter. Vi fik jo udmalet af Socialdemokratiets ordfører alle de dygtige mennesker, der skal sidde dér, men disse dygtige mennesker vil som i alle andre fonde komme til at sidde og varetage nogle interesser i retning af embedsmandsvælde og planøkonomisk, politisk styring af vort samfund. Vi ønsker frihed til borgerne og ikke, at borgerne skal stå med hatten i hånden og tigge og bede om tilskud for at kunne få deres økonomi til at hænge sammen. Staten og den offentlige sektor skal være service for borgerne. Borgerne skal ikke være trælle for staten.

Det er måske ikke meget, når det kun er de 90 mio. kr., men jeg eller mine efterkommere vil kunne stå på talerstolen om 5 eller 10 år og holde taler om, at det dog var ganske forfærdeligt, at man i 1996 lavede den Elsparfond, for på det tidspunkt er det blevet en milliardfond, hvor der ommøbleres ganske mange penge i vort samfund, og den ommøblering er vi modstandere af.

Vi kunne gå med til – og det er det andet lovforslag, L 31 – at elafgiften blev større, hvis man havde et økologisk sigte med det, og hvis der til gengæld blev kompenseret for det ved hjælp af skattebesparelser. Det her har ikke noget som helst med økologi at gøre. Det er fuldstændig ligesom vandmeloner. De er grønne udvendigt, men de er røde indvendigt. Det her handler om socialistisk planøkonomi. Man vil ud og have fat i borgerne og bestemme, hvad de skal foretage sig, og jeg kan konstatere, at den socialdemokratiske miljø- og energiminister nok en gang har formået at sætte et stort rødt fingeraftryk på dansk lovgivning.

Vi vil ikke hjælpe til, at det bliver tilfældet, og derfor vil vi stemme imod nærværende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg vil bare sige, at det er ret imponerende, hvad man kan få ud af sådanne lovforslag. Planøkonomi har jeg ikke engang haft fantasi til at tænke på, men det var nok mere hr. Kim Behnkes indledende bemærkninger om det for ham helt centrale i lovforslaget, der bragte mig herop: Hvad er lovens egentlige hensigt, og hvad kan man tilføre af midler ud over det skitserede i finansieringsdelen? Man kunne jo også vælge at læse lovens formål og se, hvad det egentlig er, vi skal.

Hr. Kim Behnke lægger sådan set allerede nu an til, at det her er rent fusk, at pengene overhovedet ikke skal bruges til formålet. Man kunne jo også godt anlægge en lidt mere, skal vi sige nuanceret vurdering af det her og sige, at man da virkelig håber, at det flertal, som forhåbentlig vedtager disse lovforslag, siger, at det da er miljøspørgsmål, vi taler om.

Det er altså ikke plansocialistisk fiksfakseri, vi laver her for ligesom at få flere penge i kassen. Pengene skal gå direkte til et bestemt formål, og det synes jeg fremgår temmelig klart af lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er jo glædeligt at opleve, at hr. Kim Behnke er så socialt bevidst og så omsorgsfuld over for de danske familier, at vi nu også får lejlighed til at diskutere forbruget af mælk her fra Folketingets talerstol. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at det, det drejer sig om, er 10 ml mælk om dagen i forhold til de dér 25 kr., og det vil sige, at det er